

's-Gravenhage, 14 juli 1986
7.3.1./AJ/sp

**AAN ALLE IN NEDERLAND
WERKZAME WAM-VERZEKERAARS.**

**Betreft: Aanpassing van de WAM aan de Tweede EEG-richtlijn
WA-Auto.**

Mevrouw, mijnheer,

Op 30 december 1983 is door de Raad van de Europese Gemeenschappen de "Tweede richtlijn inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Statens betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven" vastgesteld.

De uitwerking van de richtlijn, kortweg de Tweede EEG-richtlijn WA-Auto, in de Nederlandse wetgeving vindt deels plaats door aanpassing van de WAM, deels, waar het betreft de verhoging van de minimumdekkingsbedragen, door wijziging van het Besluit bedragen aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Besluit van 27 oktober 1964 Stb. 410).

Het voorstel van wet ter aanpassing van de WAM, dat kort geleden aan de Tweede Kamer is voorgelegd, vindt u als bijlage ./.
hierbij. Ter toelichting op de voorgestelde wijzigingen in de WAM (zie artikel 1 van het wetsvoorstel) het volgende:

A. Artikel 4, eerste en tweede lid, WAM.

In artikel 3, tweede lid, van de wet wordt aangegeven dat de verzekering moet omvatten de schade toegebracht aan personen, ook de personen die door het schadeveroorzakende motorrijtuig worden vervoerd, (de persoonsschade) en de schade toegebracht aan goederen (zaakschade). Volgens dit artikel behoeft de verplichte verzekering niet te omvatten de schade, toegebracht aan door het motorrijtuig vervoerde goederen. Het huidige artikel 4 kent voor persoonsschade enige uitzonderingen. Volgens dit artikel behoeft de verzekering niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade toegebracht aan de echtgenoot van de verzekeringnemer, de bezitter, de houder of van de bestuurder, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte linie, mits dezen bij hen inwonen en door hen worden onderhouden.

WM-CIRCULAIRE NO:-86/7.

Overweging voor deze mogelijkheid van uitsluiting van de verzekering was destijds dat het hier in wezen betreft eigen schade van de verzekerde; deze behoort niet te vallen onder de wet betreffende de verzekering tegen wettelijke aansprakelijkheid, maar behoort te zijn verzekerd op all risk-verzekeringen of verzekeringen tegen ongevallen of ziektekosten. Bovendien werd samenspanning tussen benadeelde en verzekerde gevreesd, doordat men schade uit andere oorzaak zou kunnen laten doorgaan als schade veroorzaakt door een motorrijtuig.

Artikel 3 van de richtlijn verbiedt evenwel de familieleden van de verzekeringnemer, van de bestuurder of van enig andere aansprakelijke persoon op grond van deze verwantschap uit te sluiten van het recht op uitkering voor wat betreft hun persoonsschade.

Ingevolge een aanbeveling van de NVVA uit 1976 plegen verzekeraars bij schade door letsel en dood al niet van de uitsluitingsmogelijkheid van artikel 4 gebruik te maken indien de schade ten laste kwam van een natuurlijk persoon en voor deze geen andere voorziening was getroffen. De wijziging van de verplichte dekkingsomvang die thans wordt voorgesteld en noodzakelijk is ter aanpassing aan de richtlijn, sluit aan bij de op grond van deze aanbeveling thans reeds gebruikelijke dekkingsomvang. De regeling strekt ertoe dat schade die familieleden van de verzekerde lijden, zo min mogelijk onvergoed blijft. In de lijn van de gedachte die destijds ten grondslag lag aan de mogelijkheid schade van familieleden van de verzekeringsdekking uit te sluiten, behoeft de aansprakelijkheidsverzekeraar niet op te komen voor schade waarvoor de familieleden uit hoofde van een andere verzekering al recht op vergoeding hebben. Hetzelfde zal moeten gelden indien zij uit anderen hoofde, bij voorbeeld op grond van een wettelijke regeling of een rechtspositieregeling, recht hebben op uitkering of verstrekkingen. Men denke aan aanspraken die men krachtens de desbetreffende regeling jegens ziekenfonds, bedrijfsvereniging of overheid geldend kan maken. De verplichte verzekering strekt zich aldus uit tot schade waarvoor aansprakelijkheid bestaat en die, zelfs bij aanwezigheid van andere verzekeringen of voorzieningen, onvergoed zou blijven. Daarop wijzen ook de bewoordingen "voor zover". Ten behoeve van de duidelijkheid is het oorspronkelijke eerste lid over twee leden verdeeld.

B. Artikel 25, derde lid, WAM.

In artikel 1, vierde lid, van de richtlijn wordt aan het orgaan dat het slachtoffer van een ongeval dat veroorzaakt is door een onverzekerd of onbekend gebleven motorrijtuig schadeloos moet stellen, een taak gegeven die verder gaat dan het verstrekken van een uitkering. Een slachtoffer van een dergelijk ongeval zal zich in ieder geval rechtstreeks tot dat orgaan moeten kunnen wenden,

waarna het orgaan verplicht is aan de hand van de inlichtingen die het op zijn verzoek van het slachtoffer heeft gekregen, een met redenen omkleed antwoord met betrekking tot zijn tussenkomst te geven. De uitbreiding die de richtlijn aan de taak van het Waarborgfonds geeft, beoogt aan het slachtoffer van een ongeval veroorzaakt door een onverzekerd of onbekend gebleven motorrijtuig een eerste contactpunt te geven. Het slachtoffer zal overigens wel eerst aannemelijk moeten maken dat er inderdaad sprake is geweest van een ongeval ten aanzien waarvan het Waarborgfonds een taak heeft. Dat wil zeggen dat het moet gaan om een ongeval veroorzaakt door een onbekend gebleven of onverzekerd motorrijtuig, een motorrijtuig dat door diefstal of geweld is verkregen, een motorrijtuig verzekerd bij een onvermogenende verzekeraar of een motorrijtuig waarvoor op grond van gemoedsbezwaren een vrijstelling van verzekering gold. Het Waarborgfonds zal vervolgens moeten aangeven wat de voorwaarden zijn om voor vergoeding in aanmerking te komen. Voor de werkwijze van het Nederlandse Waarborgfonds brengt deze bepaling geen bijzondere wijziging. Reeds thans ontvangt degene die zich voor schadevergoeding tot het Waarborgfonds wendt een uiteenzetting van de voorwaarden voor uitkering en van de daarbij te bewandelen wegen. Het fungeren als eerste contactpunt is uiteraard in het bijzonder van belang voor de benadeelden die zich niet beroepshalve met schade-afwikkeling bezighouden. Derhalve beperkt de voorgestelde bepaling zich tot degenen die rechtstreeks door het ongeval schade lijden.

C. Artikel 26, tweede, derde en vierde lid, WAM.

De wijzigingen in het tweede en derde lid van artikel 26 houden verband met het feit dat het oorspronkelijke eerste lid van artikel 4 WAM na wijziging over twee leden zal zijn verdeeld (zie onder A).

Het nieuwe vierde lid van artikel 26 bevat de wijziging van het huidige drempelbedrag in een echt eigen risico voor zover het betreft zaakschade. Voor letselschade geldt in het geheel geen eigen risico meer. De wijziging houdt in dat het Waarborgfonds slechts behoeft te vergoeden na aftrek van het als eigen risico geldende bedrag dat op f 200,-- zal worden gesteld. Het laatste zinsdeel van de eerste zin is aan het lid toegevoegd bij de Wet van 30 november 1983, Stb. 614, en beoogde te voorkomen dat door cessie van vorderingen terzake van schaden die beneden het drempelbedrag vallen, de strekking van de regeling kon worden ontgaan. Ook bij het eigen risico geldt dat men de strekking niet zal moeten kunnen ontgaan door concentratie van vorderingen bij één benadeelde.

Met betrekking tot de verhoging van de minimumdekkingsbedragen schrijft de EEG-richtlijn voor dat de aansprakelijkheid ten minste moet zijn verzekerd voor (omgerekend in Nederlandse guldens) + f 1.500.000,--. Aanpassing van het in Nederland geldende bedrag is derhalve noodzakelijk. De Nederlandse wetgever is voornemens de minimumsom vast te stellen boven het niveau van de richtlijn en te verdubbelen tot f 2.000.000,--. Er mag op worden vertrouwd dat aldus voor langere tijd wordt veiliggesteld dat schade volledig door verzekering wordt gedekt. Het ligt in de bedoeling deze verhoging van het bedrag van artikel 2, eerste lid, van het Besluit bedragen aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen te doen plaatsvinden tegelijk met de inwerkingtreding van de voorgestelde wijziging van de WAM. De voor autobussen geldende bedragen van artikel 2, tweede lid, worden verdubbeld tot f 300.000,-- respectievelijk f 6.000.000,--; voor verhoging van de verzekerde som voor bagageschade, die reeds f 30.000,-- bedraagt, bestaat thans geen aanleiding. De vermenigvuldiging per zitplaats met minimaal 8 bewerkstelligt dat ook de verzekerde som voor autobussen voldoet aan de richtlijn.

Wij hopen u met deze informatie van dienst te zijn geweest.

Met vriendelijke groeten,
hoogachtend,

Mr. A.J. de Jonge
Algemeen Secretaris.

Vergaderjaar 1985-1986

19564

Aanpassing van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269) aan de Tweede richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, van 30 december 1983 (PbEG, L8/17)

Nr. 1

KONINKLIJKE BOODSCHAP

Aan de Tweede Kamer der Staten-Generaal

Wij bieden U hiernevens ter overweging aan een voorstel van Wet tot aanpassing van de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269) aan de Tweede richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, van 30 december 1983 (PbEG, L8/17).

De toelichtende memorie (en bijlage), die het Wetsvoorstel vergezelt, bevat de gronden waarop het rust.

En hiermede bevelen Wij U in Godes heilige bescherming.

's-Gravenhage, 12 juni 1986

Beatrix

Nr. 2

VOORSTEL VAN WET

Wij Beatrix, bij de gratie Gods, Koningin der Nederlanden, Prinses van Oranje-Nassau, enz. enz. enz.

Allen, die deze zullen zien of horen lezen, saluut! doen te weten:

Alzo Wij in overweging genomen hebben, dat de Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen moet worden aangepast aan de Tweede richtlijn van de Raad van de Europese Gemeenschappen inzake de onderlinge aanpassing van de wetgevingen der Lid-Staten betreffende de verzekering tegen de wettelijke aansprakelijkheid waartoe de deelneming aan het verkeer van motorrijtuigen aanleiding kan geven, van 30 december 1983 (PbEG, L 8/17 van 11 januari 1984);

Zo is het dat Wij, de Raad van State gehoord, en met gemeen overleg der Staten-Generaal, hebben goedgevonden en verstaan, gelijk Wij goedvinden en verstaan bij deze:

S-AFE
S-VV

Tweede Kamer, vergaderjaar 1985-1986, 19564, nrs. 1-2

1

De Wet aansprakelijkheidsverzekering motorrijtuigen (Stb. 1984, 269) wordt als volgt gewijzigd:

ARTIKEL I

A. Artikel 4 wordt als volgt gewijzigd:

1. De eerste twee leden komen te luiden:

1. De verzekering behoeft niet te dekken de aansprakelijkheid voor schade, toegebracht aan de verzekeringnemer, alsmede de bezitter, de houder en de bestuurder van het motorrijtuig dat het ongeval veroorzaakt.

2. Van het recht op uitkering voor schade aan de persoon toegebracht, kunnen worden uitgesloten de echtgenoten van de in het eerste lid bedoelde personen, alsmede hun bloed- en aanverwanten in de rechte lijn die bij hen inwonen en door hen worden onderhouden, voor zover zij ter zake van deze schade recht hebben op een vergoeding krachtens een andere verzekering of op uitkeringen of verstrekkingen uit anderen hoofde. Indien het recht op uitkering voor deze schade is uitgesloten, is de verzekeraar ook jegens de rechtverkrijgenden van de in de vorige zin bedoelde echtgenoten en bloed- en aanverwanten niet tot uitkering gehouden.

2. Het cijfer «2.» voor het bestaande tweede lid wordt gewijzigd in: 3.

B. Aan artikel 25 wordt het volgende lid toegevoegd:

3. Het fonds geeft in de gevallen bedoeld in het eerste lid aan degenen die zich tot hem wenden voor vergoeding van de rechtstreeks door hen geleden schade, aan de hand van de inlichtingen die het op zijn verzoek van hen heeft verkregen, een met redenen omkleed antwoord met betrekking tot zijn tussenkomst.

C. Artikel 26 wordt als volgt gewijzigd:

1. In het tweede lid worden de woorden «eerste lid» vervangen door: , eerste en tweede lid,.

2. In het derde lid worden de woorden «tweede lid» vervangen door: , derde lid.

3. Het vierde lid komt te luiden:

4. Het fonds is jegens een benadeelde voor de schade aan diens goederen slechts aansprakelijk voor zover deze schade meer bedraagt dan een bedrag dat bij algemene maatregel van bestuur wordt vastgesteld; met betrekking tot het deel van de schade dat geringer is dan dit bedrag, ontstaat voor het fonds geen aansprakelijkheid doordat een andere benadeelde de vordering tot vergoeding daarvan verkrijgt.

ARTIKEL II

Deze wet treedt in werking op een bij koninklijk besluit te bepalen tijdstip.

Lasten en bevelen dat deze in het Staatsblad zal worden geplaatst en dat alle ministeries, autoriteiten, colleges en ambtenaren wie zulks aangaat, aan de nauwkeurige uitvoering de hand zullen houden.

Gegeven

De Minister van Justitie,

De Minister van Financiën,

De Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat,